

Kontatuko dizuedan istorioa, ez da historia arrunt bat, ez gure lagunentzar behintzat.

Lonja zahar batean elkartuak, pentsatzen zutela zer egin ondo pasatzeko halako udako arratsalde bero batean.

Jon Mikel eta Ane, 4. D.B.H.ko ikaskideak ziren, elkarrekin ez zuten gauza asko komunean, baina hala ere, lonja zaharraren inguruan biltzen ziren. Baina inoiz ez ziren hirurak bakarrik egoten, beraien atzetik bazeuden ana-arreba txikiagoak, lehengusu-lehengusinak, bizilagunak... herriko ume guztiak.

Hala ere aipatu beharreko da, Igot arrantzaleen herrixka bat dela oso biztanleri kopuru txikiarekin.

Baina arratsalde hartan, zerbait aldatu zituen haien ohiturak. Beste arratsalde askotan bezala, gure lagunek arrantza egitera joan ziren, lonja barruan zuten katu familia handiari janaria eman ahal izateko, ailegatu zirenean, harritu zitzairen haien "lagun" txikiarik ez ikustea, beti ateratzen zirelako "ongi-etorria" ematera eta haien gainera jauzi egiten ziren eroak bezala arrai freskoa hartzeko. Arraiak lonjan utzi zituzten eta haien bila atera ziren. Portu osoan biraka ibili ziren, lonja guztietan begiratu zuten, bidean aurkitutako pertsona guztiei galdetu zioten, baina inork ez zuen ezer ikusi.

Itsasargiara joatea pentsatu zuten, bartan ikaragarritzko bistak zeudelako, baina arrastorikez. Iluntzen hasita zegoenez, herrira bultzatzea erabaki zuten, eta bertan biharamunera arte agurtu zuten elkar bakoitza bere etxera joanez, baina nola ez, aurretik hurrengo egunerako gelditu ziren.

Katuen bilaketa erronka batean bihurtu zen gure lagunentzako. Hurrengo egunean, Jon izan zen ailegatzear lehenengoa, mila ideiekin buru barruan katuen desagerpenari buruzkoak, bakoitza aurrekoa baina zentzugabekoa Anek zituen iritziekin alderatuz.

Baina Mikelek ere ez zen ezer egin gabe gelditu, eta bere lagunei Patxi agurea gogorarazi zien, herriko marinel erretiratu bat, ez zituen katuak oso gogoko, eta bat baino gehiagotan mehatxatu zien katu guztiak hiltzeaz, bere ustez gaixotasunak eta zikinkeria besterik sortzen zituztelako.

Mikelen burutazioa ikaragarria iruditu zitzaien, eta bi aldiz pentsatu gabe, denak elkarrekin Patxiren etxera joan ziren.

Patxik, hasieran, harritu egin zen umeei ikusteaz bere etxeko atean, baina hitz egiteko denborarik eman gabe, umeei sartzeko esan zien, askari gozo bat prestatzen zien bitartean. Milioika istorio kontatu zien, gehienak berarengatik biziak, adibidez, bere itsasontzira ondoratu zenean portu ondoan eta uretara erori zen, baina bere bizitza onik atera eta gero, bere lagunaren bila joan zenean.

Gure lagunentzako, arratsalde ahaztezina izan zen, eta katuen desagerpenaren kontua ahaztu egin zutela osoz, baina bai zekitena zen, orain Patxi askoz hobeto ezagutzen zutela eta ez zen haiek pentsatzen zuten bezalakoa eta hark ez zuela katuen arazoarekin zerikusirik. Orduan, nor izan zen?

Berandu zenez, haien etxeetara joan ziren, bilaketa hurrengo egun baterako utzita. Hurrengo egunean, Ane izan zen lonjara lehen iritzi zena. Ez zitzaion katuak ez egotea harritu, baina bai arraia ez egotea, arantzak, buruak eta beste arraien hainbat zati soilik geratzen ziren.

Taldeko kide guztiak ailegatzeko zihoaztenean, Anek haren oharketaz. Katuen gaia, korapilatzen hasita zegoen, eta erabaki zuten, onena katueta ahaztea izango zela, eta kamingainara joan ziren igeri egitera.

Igerian ari zirela, Patxi ikusi zuten arraun egiten bere txalupa "kaxkarrean", agurtu egin zioten, eta honek, ez zien agurtu bakarrik egin, beraiengana hurbildu ere egin zen. Patxik, haren txalupa txikian?

Onartu beharra dago, Patxi oso ondo moldatzen zela umeekin, eta horregatik, umeei haien arazoa esatea erabaki zuten, katuen desagerpena eta arrai hondakinak.

Patxik, laguneko ziela agindu zien, hurrengo goizean lonjara itzuliko ziren misterio guzti hori behingoz kausitzeko.

Elkarrekin bueltatu ziren, etxerako bidean, portuko langile guztiak gelditzen zieten Patxiren hitz egiteko eta txantxak egiteko, saregileak eta arrantzaleak, portura itzultzen zirela itsasotik lan egiteaz egun osoan zehar. Umean txunditutak gelditu ziren,

herriko jende guztia ezagutzen zuen Patxi eta denekin primeran moldatzen zen, lagun pila bat zituen, eta orain hiru lagun gehiago zituen.

Hurrengo egunean, denek lonja zaharrean sartu zirenean, haien ustekabea izugarritzkoa izan zen, ikusterakoan txoko batean, ume bat, Jonen adinekoa gutxi gora behera, makurtuta, umea izutu zen, baina gure lagunak laster konturatu ziren, ume hura, hain makala zegoela naiz eta hark nahi ezingo zuela alde egin.

Patxi, berehala jabetu zen behar zuena, zeozer jatea zela, Aneri eskatu zion bere etxera joatea eta janaria ekartzeko. Umea, gutxinaka-gutxinaka indarra berreskuratzen hasi zen, haien fidantza izanez ikustean ondo tratatzen ziotela. Orduan, hitz egiten hasi zen, bere izena esan zien, Ashan, Argelekoa zen eta hamalau urte zituen, bakarrik bizi zen eta merkatalontzi batea ezkutatua ailegatu zela porturaino.

Hau guztia, Patxiri ezker jakin ahal izan zuten, berriro txundituta utzi zituela, hizkuntza ugari zekiela erakutsiz, mundu osoan zehar egindako bidaien eraginez.

Ashan, suspertu egin zenean, Patxik esan zuen, ertzainari deitu beharko ziotela bere eginbeharra zela. Baina umeak ez ziren ados egon Patxirekin, pentsatu zuten, Patxik huts egin behar ziotela, igaro zuten guztiaren ondoren. Ashanek, beste aukera bat merezi zuela, bizitza berri bat, haiek, beste taldeko lagun bat bezala hartu zuten eta hala maite zuten.

Patxik, azaldu zien, legez aurkako pertsonen bizitza oso zaila zela y askoz gehiago oraindik ume batentzako, bere etorkizun bakarra kalea izan zela. Baina, hitz eman zien ordea, bere eskuan zegoen guztia egingo zuela Ashan lagundu ahal izateko.

Eta hala egin zuen, hilabete batzuen ondoren, Ashan eta Patxi famili berri bat ziren herrian. Ez zen bat ere erreza izan, baina herriko pertsonen laguntzari ezker lortu egin zuten. Denok pozik eta alai bizi ziren, katuek baita ere, bueltatu zirela denboraldi baten ondoren, alde egin zutela lonjatik Ashanek izutu zituelako bertan sartzekoan eta Ashan beraien lagunik onena bezala hartu zuten, lonjako beste bat zelako!!!

Mª Jose López Truquety

4.E.S.O

Azterkosta'2004